

Arrest

nr. 230 243 van 16 december 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. HALABI
Veydtstraat 28
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nicaraguaanse nationaliteit te zijn, op 28 juni 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 mei 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 september 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 oktober 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. MAERTENS, die *loco* advocaat E. HALABI verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit Managua (Nicaragua) en heeft u de Nicaraguaanse nationaliteit. U heeft een dochter J.S.L. die sinds acht of negen jaar met haar Belgische partner in België woont. U kwam in het verleden drie of vier keer naar België om uw dochter en haar gezin te bezoeken. In Managua bevond uw woning zich dichtbij de ingang van de universiteit RUPAP. In april 2018 kwamen de studenten op straat. Aan de universiteit waar u dichtbij woonde wierpen zij gedurende een week verschillende keren barricades op.

De politie probeerde deze dan 's nachts te doorbreken waarbij zij op de studenten schoten. Uw woning werd hierbij éénmaal geraakt omdat de studenten hier langs kwamen. U was op dat moment thuis en ging op de grond liggen tot dit voorbij was. Na een week werd de universiteit waar u dichtbij woonde gesloten en verplaatsten de incidenten zich naar de universiteit Upoli. Hierna werd er nog zo'n vier keer in de buurt van uw woning geschoten en werden er nog voertuigen en een woning in brand gestoken waarbij een gezin omkwam. De frituur naast uw woning werd alvorens zij kon opengaan drie keer leeggeroofd in mei 2018. U verliet op 20 juli 2018 Nicaragua omdat u werd uitgenodigd door uw dochter in België. U reisde samen met uw nicht L. (O.V. X) per vliegtuig en jullie kwamen op 21 juli 2018 in België aan. U verbleef drie maanden bij uw dochter en wanneer u zag dat de situatie in Nicaragua niet verbeterde besloot u in België te blijven. U diende op 3 oktober 2018 een verzoek tot internationale bescherming in.

Ter ondersteuning van uw identiteit en/of verzoek tot internationale bescherming legde u volgende documenten neer: uw origineel paspoort; uw originele identiteitskaart; negen foto's van uw woning en de kogelinslagen op de poort van uw woning.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van uw verklaringen en alle elementen in uw administratieve dossier dient te worden besloten dat u noch het vluchtelingstatuut noch de subsidiaire bescherming kan worden toegekend.

U verklaarde niet naar Nicaragua te kunnen terugkeren omwille van de algemene (veiligheids)situatie omdat u vreest opnieuw in een conflict betrokken te raken.

Vooreerst dient er te worden vastgesteld dat het door u aangehaalde incident – namelijk de beschieting van uw woning in april 2018 tijdens een conflict tussen studenten en politie – geen persoonlijk en doelgerichte vervolging toont ten opzichte van u waardoor er geen sprake is van een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Uw woning – die in de buurt van een universiteit lag - werd slechts één keer beschoten in april 2018 omdat studenten, in een conflict tussen studenten en de politie, langs uw woning langskwamen. De conflicten tussen politie en studenten in de buurt van de universiteit waar u woonde, stopten ook na een week. Er werd nog in de buurt van uw woning geschoten, waarbij een laatste keer in mei 2018 (CGVS, p. 6-8). Er werden tevens woningen en voertuigen in brand gestoken en de winkel aanpalend aan uw woning in mei 2018 werd drie keer leeggeroofd (CGVS, p. 8). Echter u verklaarde zelf geen persoonlijke problemen gekend te hebben in Nicaragua tot uw vertrek in juli 2018, noch kende uw nicht die momenteel in uw woning woont hier problemen (CGVS, p. 6, 8).

Wat betreft de algemene veiligheidssituatie in Nicaragua kan opgemerkt worden dat overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus kan toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

*Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **COI Nicaragua van december 2018**, beschikbaar*

op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/country_of_origin_report_nicaragua_20181220.pdf blijkt dat Nicaragua zich in een diepe socio-politieke crisis bevindt. Er worden op grote schaal mensenrechtenschendingen gepleegd door de overheid. Het geweld in Nicaragua is wijdverspreid en wordt gepleegd door de politiediensten en paramilitaire groeperingen. Repressie, het gewelddadig neerslaan van protesten en verwijderen van wegblokkades evenals arbitraire arrestaties zijn veelvoorkomende fenomenen in Nicaragua.

Hierbij worden burgers met een welbepaald profiel geviseerd. Dit type geweld is in wezen doelgericht van aard, en heeft bijgevolg geen uitstaans met artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet doch houdt eerder verband met de criteria van de Vluchtelingenconventie. Zoals hierboven blijkt kan evenwel uit de conflicten in de buurt van uw woning geen persoonlijk risico op vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin afgeleid worden. Bovendien kadert dit geweld niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Hoewel de situatie in Nicaragua zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in Nicaragua sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Nicaragua een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Uw documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Uw identiteit wordt hier niet betwist. De foto's van uw woning tonen enkel een woning met kogelinslagen, maar zeggen niets over de omstandigheden waarin dit gebeurde.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoekster voert in haar verzoekschrift van 28 juni 2019 een schending aan van "artikel 48/3 tot 48/6 Vreemdelingenwet en artikel 1 van de Conventie van Genève; Schending van artikel 3 en 13 EVRM; Schending van artikel 4 van de Kwalificatierichtlijn; Schending van de artikelen 2 en 3 Wet Motivering Bestuurshandelingen; Schending van artikel 62 Vreemdelingenwet; Schending van de beginselen van behoorlijk bestuur, m.n. de zorgvuldigheidsplicht, de materiële motiveringsplicht en het redelijkheidsbeginsel".

Verzoekster betoogt dat de bestreden beslissing geen woord rept "over het specifieke profiel van verzoekster" en zich beperkt tot "de algemene stelling dat verzoekster een aanvraag tot internationale bescherming indient ten gevolge van de algemene situatie in Nicaragua". Verzoekster wijst erop dat zij lerares was van 1991 tot 2011 (stuk 3) en dat zij sinds 2010 bijzonder actief was binnen de christelijke gemeenschap in haar buurt en vaak deelnam aan de activiteiten van haar Kerk (stuk 4).

Verzoekster wijst erop dat leerkrachten en actieve christenen beschouwd worden "als twee risicoprofielen in de COI van Nicaragua daterend van december 2018 op p. 16 en 23, neergelegd door de verwerende partij zelf.". Zij voegt eraan toe dat zij een vrouw is en verwijst naar de COI.

Verzoekster wijst erop dat ze tijdens haar persoonlijk onderhoud op het CGVS eveneens aangegeven heeft soms mee te doen aan bijeenkomsten waar feestdagen gevierd worden en er snel over politiek wordt gepraat, dat deze groep eveneens manifestaties organiseert en dat verzoekster hen steunt in de hoop dat de situatie verbetert (notities, p. 4-5). Verzoekster betoogt dat verweerder volledig heeft nagelaten om een individueel onderzoek te doen in dit dossier. Verzoekster haalt aan dat verweerder verklaart dat "er in april 2018 een beschieting plaatsvond van de woning van verzoekster tijdens een conflict tussen studenten en politie, zonder echter rekening te houden met het feit dat verzoekster lerares is en dus een rol speelt in deze context".

Verzoekster merkt op dat, hoewel de conflicten leidden tot een beschieting van de woning van verzoekster (april 2018), een beschieting in de buurt van de woning van verzoekster (mei 2018), in brand gestoken woningen en voertuigen en drie berovingen van een winkel aanpalend aan de woning van verzoekster, verweerder de situatie, door verzoekster ondergaan in eigen land, volledig lijkt te

minimaliseren en het niet nodig vond om verder na te gaan welke impact deze rellen op verzoekster konden hebben gezien haar rol in de gemeenschap.

Verzoekster wijst erop foto's te hebben neergelegd van haar woning waarop "kogelimpacten" te zien zijn en verwijst naar de voormelde COI Focus (p. 43).

Verzoekster benadrukt dat zij reeds verschillende keren naar België kwam maar duidelijk verklaart dat het nooit nodig was om een asielaanvraag in te dienen, wat betekent dat zij nooit beroep zou doen op een asielprocedure indien dit niet nodig was.

Verzoekster voert aan dat *"door het feit dat het gehoor slechts één uur en twintig minuten duurde, dat de bestreden beslissing alleen gewag maakt van de beschieting van de woning van verzoekster in april 2018, van de beschietingen in de buurt in mei 2018, de leegrovingen van de aanpalende winkel en de in brand gestoken voertuigen, zonder enige verduidelijking te geven of diepgaand onderzoek te vergen naaf het gevaar dat verzoekster specifiek loopt in het kader van deze rellen,"* men kan besluiten *"tot het volledig gebrek aan individueel onderzoek van het huidig dossier en bijgevolg tot een schending van"* artikel 27 van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het CGVS.

Verzoekster geeft een theoretische uiteenzetting aangaande het voordeel van de twijfel.

Wat betreft de subsidiaire bescherming haalt verzoekster de actuele politieke context aan: *"De huidige presidentie is in handen van Daniel Ortega, een 73-jarige politicus, ook beschouwd als dictator, die reeds sinds 2007 aan de macht kwam. In april 2018 vond een protestactie op kleine schaal plaats tegen aangekondigde wetswijzigingen in de pensioensector. Ten gevolge van een zeer repressieve en gewelddadige aanpak van de Staat ten opzichte van deze protestactie, brak het protest uit over het hele land."* Ze verwijst naar de voormelde COI Focus, naar *"<https://www.bbc.com/news/world-latin-america-44398673>"* en naar *"https://www.rtf.be/info/monde/detail_nicaragua-negociations-a-l-arret-suite-aux-violencescontre-les-opposants?id=10174494"*.

Verzoekster herinnert eraan dat haar woning net naast de universiteit RUPAP en dichtbij UPOLI ligt, een belangrijke plaats in het kader van protesten en vervolgingen van studenten. Zij wijst erop dat ze de algemene onrustwekkende situatie in Nicaragua reeds besprak tijdens haar persoonlijk onderhoud.

Verzoekster haalt officiële bronnen, persartikelen en reisadvies aan, met name: *"<https://news.un.org/en/story/2018/09/1018442>";* *"https://eeas.europa.eu/headquaters/headquaters-homepage/48683/ue-condamne-lapoufsuite-des-violences-au-nicaragua-et-appelle-a-une-solution-pacifique-et_fr";* *"<https://www.amnesty.be/infos/actualites/article/nicaragua-le-gouvernement-de-daniel-ortegacontinue-de-violer-le-droit-a-la>";* *"<https://www.amnesty.be/infos/actualites/Nicaragua-manifestants>";* *"<https://www.amnesty.be/infos/actualites/article/nicaragua-un-an-apres-le-debut-de-la-crise-legouvernement-mene-toujours-une>";* *"<https://www.thebrokebackpacket.com/is-nicaragua-safe/>";* *"https://www.rtf.be/info/monde/detail_nicaragua-negociations-a-l-arret-suite-aux-violencescontre-les-opposants?id=10174494";* *"<https://www.voanews.com/americas/haley-nicaragua-risks-becoming-another-venezuela-of-syria> »;* *"<https://www.bbc.com/news/world-latin-america-44398673>";* *"<https://www.dw.com/en/nicaragua-orders-un-human-rights-delegation-to-leave/a-45312097>";* *"<https://www.reuters.com/article/us-nicaragua-un/u-s-compares-nicaragua-to-syria-warns-of-potential-regional-crisis-idUSKCN1LL33G>";* *"<https://www.worldpoeticsreview.com/insights/26683/fears-of-a-civil-war-have-faded-but-nicaragua-s-crisis-is-far-from-over>";* *"<https://www.gov.uk/foreign-travel-advice/nicaragua>";* *"<https://voyage.gc.ca/destinations/Nicaragua>";* *"<https://ni.usembassy.gov/demonstration-alert-u-s-embassy-tnicaragua-nicaragua-june-11-2019/>"*.

Verzoekster voegt in het kader van huidig verzoekschrift ook zelf krantenartikelen toe (stukken 5 en 6) die telkens getuigen van massale ongegronde vervolging en moorden die zodanig hevig heersen in de regio dat zij samen kunnen worden beschouwd als een teken van blind geweld en gewapend conflict.

Verzoekster betoogt dat uit al deze bronnen kan worden afgeleid dat *"sinds het overdreven repressief optreden van de Staat tegen de protestactie van april 2018, het Nicaraguaanse volk zich fors verzet tegen de huidige macht, vertegenwoordigd door Daniel Ortega, beschouwd als dictator. Dit verzet wordt uitgevoerd via protestacties waartegen de Staat nog steeds zeer gewelddadig optreedt. Tal van jongeren werden gedood en arbitrair vastgehouden. Er zijn hierover geen officiële statistieken aangezien de censuur, in de context van de dictatoriale Staat, zeer sterk wordt toegepast."*

Het is duidelijk dat de regering de cijfers probeert te minimiseren. Bij deze gewelddadige rellen tussen Staat, paramilitaire groepen en activisten, wordt de rest van het volk ook getroffen. Deze rellen vinden inderdaad plaats in publiekelijke plaatsen en midden in de dorpen en vestigingen van het volk. Verloren kogels en collateral damage zijn frequent. De regering en het leger schendt massaal de mensenrechten. Vrije meningsuiting blijkt onbestaand en wordt gewelddadig bestraft. Geen enkele oppositie aan de huidige macht wordt getolereerd. De repressie evolueert in een blind geweld ten opzichte van het volk. De rellen oefenen een sterke invloed op de economische en sociale situatie die langzamerhand kritisch wordt en begint te lijken op de situatie in Venezuela. Het volk is massaal aan het vluchten.”.

Verzoekster voert aan dat de enige bron over de algemene situatie in Nicaragua die wordt neergelegd door verwerende partij de COI Nicaragua van december 2018 is. Zij betoogt dat de datum van de bron, nl. december 2018, te gedateerd is. Verzoekster voert aan dat, uit bovenstaande bevindingen die werden ondersteund door tal van bronnen waaronder officiële bronnen en persartikels, blijkt dat *“de veiligheidssituatie in Nicaragua uiterst volatiel en veranderlijk is en nog steeds evolueert”*. Zij benadrukt dat verschillende door haar neergelegde bronnen van juni 2019 dateren dewelke *“attesteren van het veranderlijke karakter van de algemene situatie en het gevaar dat nog steeds kan worden gelopen.”*. Daarnaast beklemtoont verzoekster dat *“door de censuur van de regering het zeer moeilijk is om exacte cijfers en gegevens te bekomen over de gebeurtenissen ter plaatse en het aantal slachtoffers”* en dat dit ook gesuggereerd wordt in de COI-Focus (p. 11).

Verzoekster meent dat in Nicaragua een intern gewapend conflict aan de gang is ten gevolge van de buitensporige en extreem gewelddadige repressie van de Staat en het vormen van gewapende groeperingen (en paramilitaire groeperingen) als protest binnen het volk. Zij stelt dat dit bevestigd wordt in de COI Focus (p. 10). Verzoekster haalt aan dat sommige passages laten blijken dat er sprake is van blind geweld, waarbij uiteindelijk de Staat valse excuses zoekt om zoveel mogelijke burgers te treffen.

In uiterst ondergeschikte orde vraagt verzoekster de vernietiging van de bestreden beslissing. Zij voert een schending aan van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, van redelijkheid en zorgvuldigheid.

2.2. Stukken

Bij haar verzoekschrift legt verzoekster volgende stukken neer:

- “3. Verschillende badges als bewijs van het beroep als leerkracht van verzoekster*
- 4. Attest deelname activiteiten van kerkgemeenschap*
- 5. Persartikel*
- 6. persartikel”.*

2.3. Over de gegrondheid van het beroep

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de verzoekster om internationale bescherming toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van haar verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over

bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. Inzake artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

2.4.1. Verzoekster stelt in haar verzoekschrift dat in de bestreden beslissing geen rekening werd gehouden met haar specifieke profiel, namelijk dat van leerkracht, christen en vrouw in Nicaragua en verwijst daarbij naar het aangehaalde COI Report ('translation') "*Nicaragua: Country of origin report*" van december 2018 om te staven dat ze nood heeft aan internationale bescherming omwille van het behoren tot deze profielen.

2.4.2. De Raad merkt op dat nergens uit verzoeksters verklaringen kan blijken dat ze Nicaragua zou hebben verlaten omwille van problemen omwille van haar profiel van (oud-)leerkracht, christen of vrouw. Zo stelde verzoekster bij de DVZ louter dat ze ingeval van terugkeer de onveiligheid vreest (vragenlijst CGVS, vraag 3.4) en dat ze Nicaragua is ontvlucht omdat ze alleen woont en haar huis in de buurt ligt "*van 2 universiteiten: Rupap en Upoli. Er zijn constant studentenprotesten waar er ook constant geschoten wordt. U kan de inpakt van de kogels zien op mijn huis, zie bijlage. Ik heb schik om naar buiten te gaan en heb schrik dat ik eens geraakt zal worden door een kogel met de dood tot gevolg*" (vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Verzoekster gaf uitdrukkelijk aan dat ze naast de aangehaalde problemen geen problemen heeft gehad met de autoriteiten of met medeburgers, noch problemen van algemene aard kende (vragenlijst CGVS, vraag 3.7). De feiten die verzoekster tijdens haar persoonlijk onderhoud uiteenzette, namelijk de beschieting van haar woning in april 2018, kaderden volgens haar eigen verklaringen in protesten aan de universiteit en in het conflict tussen de studenten en de politie (notities van het persoonlijk onderhoud van 18 maart 2019 (hierna: notities), p. 6-7). Daarnaast kaderden de aangehaalde beschietingen in haar buurt, het in brand steken van wagens en een woning in haar buurt, en de berovingen van het pand naast haar huis in mei 2018 in de algemene situatie van onveiligheid (notities, p. 7-8). Wanneer verzoekster uitdrukkelijk gevraagd werd of ze nog andere redenen had om het land te verlaten dan de reeds aangehaalde incidenten die ze kadert in de toenmalige context van protesten tegen de regering, liet verzoekster geheel na melding te maken van haar beweerde risicoprofiel (notities, p. 9). Bovendien verklaarde verzoekster uitdrukkelijk geen persoonlijke problemen te hebben gekend (notities, p. 8). De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekster louter gewag maakte van incidenten in het kader van de algemene veiligheidssituatie, doch nergens vermeldde dat zij persoonlijk zou gevisieerd worden omwille van haar profiel. Verzoekster maakte geen melding van een gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade omwille van haar profiel van leerkracht, christen of vrouw. Het feit dat verzoekster pas voor het eerst in het kader van haar beroepsprocedure opwerpt problemen te hebben gekend omwille van haar profiel, is dan ook niet ernstig.

2.4.3. De loutere verwijzing naar haar profiel van leerkracht, christen en vrouw volstaat niet om aan te tonen dat verzoekster in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat haar betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekster blijft hier in gebreke.

2.4.4. Zo is verzoekster reeds met pensioen is en oefent zij het beroep van leerkracht niet langer uit (notities, p. 4). Verder gaat verzoekster uit van een verkeerde lezing van voormelde COI Report ('translation') "*Nicaragua: Country of origin report*" van december 2018, nu hieruit geenszins blijkt dat alle leerkrachten een risicoprofiel zouden hebben. De COI Report vermeldt immers een mogelijk risico voor leerkrachten die de protesten hebben gesteund, die weigeren deel te nemen aan pro-regeringsactiviteiten, of die een mening uiten tegen de regering (COI Report ('translation') "*Nicaragua: Country of origin report*" van december 2018, p. 16-17). Noch uit haar verklaringen, noch uit het verzoekschrift blijkt echter dat verzoekster problemen heeft gekend omwille van deze reden. Verzoekster stelde tijdens haar persoonlijk onderhoud zelfs uitdrukkelijk nooit te hebben deelgenomen aan politieke activiteiten of aan protesten (notities, p. 4-5).

2.4.5. Verzoekster toont evenmin aan dat zij problemen kende in Nicaragua omwille van haar profiel van christen. Het voormelde COI Report van december 2018 maakt slechts melding van mogelijke problemen voor priesters en bisschoppen in hun rol van bemiddelaars, een groep waartoe verzoekster niet behoort. Bovendien wordt in het COI Report het profiel van christen geschetst in het licht van de politieke context van het land.

Daaruit blijkt dat hoewel de kerk zich opwerpt als bemiddelaar tussen de regering en de betogers, geestelijken dikwijls worden gevisieerd door de regering of paramilitaire groepen omdat zij betogers helpen en opvangen in de kerk tijdens protestenacties (COI Report ('translation') "*Nicaragua: Country of origin report*" van december 2018, p. 23). Uit verzoeksters verklaringen blijkt dat zij louter lid was van een kerkgemeenschap en zich vrijwillig inzette bij een pastorale groep voor ziekenwerking (notities, p. 3). Waar in het verzoekschrift wordt verduidelijkt dat verzoekster drie keer per week assistentie bood aan bejaarden en zieken, dient opgemerkt dat verzoekster dit deed als christelijke naastenzorg, maar dat nergens uit haar verklaringen kan worden afgeleid in het kader van een politieke activiteit. Wat betreft de stelling in het verzoekschrift dat verzoekster meedeelde aan bijeenkomsten waar feestdagen gevierd werden en waar er over politiek werd gepraat, is dit mogelijk doch hieruit kan bezwaarlijk een politieke actievoering blijken wat verzoeker ook zelf ontkende en stelde dat ze niet deelnam aan protesten (notities, p. 4-5). Verzoekster heeft geen leidende functie binnen de kerk noch heeft ze een politiek profiel.

2.4.6. Verzoekster voegt bij haar verzoekschrift verschillende badges als bewijs van haar beroep als leerkracht en een attest van deelname aan activiteiten van de kerkgemeenschap. Dergelijke stukken tonen aan dat verzoekster een gepensioneerde leerkracht is en dat ze assistentie leverde aan bejaarden en zieken in het kader van de kerkgemeenschap, wat niet betwist wordt.

2.4.7. Waar verzoekster aanhaalt dat ze een vrouw is en verwijst naar voormeld COI Report om te stellen dat vrouwen in Nicaragua een gegronde vrees voor vervolging hebben of een reëel risico op ernstige schade lopen, blijkt uit lezing het COI Report blijkt dat het loutere feit vrouw te zijn geenszins volstaat om een gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade in hoofde van verzoekster vast te stellen. Het COI Report maakt melding van misbruik en mishandeling van vrouwen in de gevangenis, van arrestaties van vrouwen die betoogden voor de vrijlating van politieke gevangenen en leiders van protesten (COI Report ('translation') "*Nicaragua: Country of origin report*" van december 2018, p. 25-26). Verzoekster behoort niet tot deze categorie van burgers.

2.4.8. Verzoekster voert nog aan dat *"door het feit dat het gehoor slechts één uur en twintig minuten duurde, dat de bestreden beslissing alleen gewag maakt van de beschieting van de woning van verzoekster in april 2018, van de beschietingen in de buurt in mei 2018, de leegrovingen van de aanpalende winkel en de in brand gestoken voertuigen, zonder enige verduidelijking te geven of diepgaand onderzoek te vergen naaf het gevaar dat verzoekster specifiek loopt in het kader van deze rellen,"* men kan besluiten *"tot het volledig gebrek aan individueel onderzoek van het huidig dossier en bijgevolg tot een schending van"* artikel 27 van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het CGVS.

2.4.9. Wat betreft de duurtijd van het persoonlijk onderhoud, merkt de Raad op dat de kwantitatieve lengte van de weergave van de ondervraging geenszins een oordeel inhoudt over de kwaliteit van het onderzoek naar het vluchtrelaas, noch van de gegrondheid van de asielmotieven. In dit verband dient bovendien opgemerkt dat verzoekster aan het einde van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk werd gevraagd of er nog andere redenen waren waarom ze niet kan terugkeren naar Nicaragua, waarop zij louter verwees naar de onveiligheid in haar land en de onbereidheid daar iets aan te veranderen (*"Zijn er dan nog andere reden dan diegene die u vandaag vertelde waarom u niet kan terugkeren naar NIC?"*, *"De onveiligheid en ook dat er totaal geen bereidheid is om iets aan de situatie te veranderen"*, notities, p. 9). Daarenboven verklaarde verzoekster aan het einde van het persoonlijk onderhoud ook expliciet dat zij alles heeft kunnen vertellen (notities, p. 9). Tevens blijkt dat ook verzoeksters raadsman, die aan het einde van het persoonlijk onderhoud het woord kreeg, geen enkele opmerking maakte aangaande de duur of het verloop van het persoonlijk onderhoud (*"Procedureel goed verlopen, geen opmerkingen over"*, notities, p. 9). Verzoekster beëindigde dus zelf haar onderhoud op het CGVS. De aangevoerde schending van artikel 27 van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het CGVS is niet gegrond.

2.4.10. Hoe dan ook is door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504) noch van de beoordeling van de feiten die de commissaris-generaal heeft gemaakt op basis van artikel 27 van het K.B. van 11 juli 2003.

2.4.11. Voorts wijst de Raad er nog op dat de beoordeling van de situatie in Nicaragua steunt op de COI Focus "*Nicaragua*" van december 2018, en de door verzoekster neergelegde rapporten en artikelen. De Raad stelt vast dat bij de redactie van voormelde COI een veelheid aan bronnen werd geraadpleegd.

Zo werd deze opgesteld op basis van onder meer uitspraken van het Inter-Amerikaans Hof voor de Rechten van de Mens en van de Inter-Amerikaanse Commissie, rapporten van de Verenigde Naties zoals UNHCR, UN High Commission for Human Rights, krantenartikelen, publicaties van onderzoekscentra en niet-gouvernementele organisaties, Amnesty International en Human Rights Watch, het Centro Nicaragüense de Derechos Humanos.

2.4.12. Waar verzoekster benadrukt dat “door de censuur van de regering het zeer moeilijk is om exacte cijfers en gegevens te bekomen over de gebeurtenissen ter plaatse en het aantal slachtoffers” en dat dit ook gesuggereerd in de COI Focus, blijkt uit lezing van voormelde COI dat de statistieken die zijn gepubliceerd door mensenrechtenorganisaties, internationale instanties en de onofficiële pers inderdaad enorm verschillen van de gegevens van de regering, die een veel lager cijfer rapporteren dat niet consistent is met de verschillende niveaus van geweld tijdens het conflict (COI Report (‘translation’) “*Nicaragua: Country of origin report*” van december 2018, p. 13). De Raad kan slechts vaststellen dat bij redactie van de COI rekening werd gehouden met dit gegeven en dat dit rapport gebaseerd is op diverse onafhankelijke, actuele en objectieve bronnen, zoals blijkt uit de uitgebreide en omstandige bronnenlijst (COI Report (translation) “*Nicaragua: Country of origin report*” van december 2018, p. 45-51).

2.4.13. Uit voormelde COI Focus “*Nicaragua*” van december 2018 blijkt dat Nicaragua zich in een diepe socio-politieke crisis bevindt. Als reactie op het beleid van de regering hebben onder meer studenten en gepensioneerden vanaf 18 april 2018 vreedzaam betoogd in Managua en Leon.

De gewelddadige onderdrukking van deze protesten door pro-regeringsgroepen die gekend staan als “*shock forces*” of “*mobs*” wakkerden verdere protesten aan in de hoofdstad en andere steden van Nicaragua. Ook deze betogingen werden gewelddadig neergeslagen door de politie en pro-regeringsgroepen, die gebruik maakten van vuurwapens, traangas, rubberen kogels en snipers (COI Focus, p. 7). Verder blijkt dat de toestand in Nicaragua in drie fasen evolueerde, waarbij de eerste fase werd gekenmerkt door staatsrepressie over het hele land tijdens betogingen en protesten (inclusief op barricades en wegversperringen). In de tweede fase (half juni tot half juli 2018) werden deze wegversperringen en barricades met geweld door gewapende autoriteiten en pro-regeringsgroepen verwijderd. In de derde fase, die volgde op de onderdrukking van de betogingen, werden betogers of personen die als tegenstanders van de regering worden beschouwd, gecriminaliseerd en vervolgd (COI Focus, p. 9-11). De IACHR (Inter American Commission for Human Rights) heeft een vierde fase van het conflict geïdentificeerd als de “*politiestaat*”. Volgens de uitvoerend secretaris van de IACHR gebeurt dit wanneer zonder juridische grond alle regels en elementaire mensenrechten worden beperkt en wanneer de wijze waarop in Nicaragua gehandeld wordt niet steunt op decreten of regelgeving uitgevaardigd door de veiligheidsinstanties of via de nationale politie en dit handelen buiten elke vorm van gerechtelijke controle blijft.

2.4.14. De Raad ontkent geenszins de problematische toestand in Nicaragua en de daar heersende repressie. Verzoekster verwijst dienaangaande terecht naar algemene landenrapporten en artikelen maar gaat eraan voorbij dat het niet volstaat te verwijzen naar de algemene situatie in het land van herkomst en algemene rapporten dienaangaande om aan te tonen doch dat zij dient aan te tonen in haar land van herkomst werkelijk te worden bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekster blijft hiertoe, gelet op voorgaande, in gebreke.

2.4.15. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.5. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.5.1. Gelet op artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet dient de verzoekende partij, opdat zij kan genieten van de subsidiaire beschermingsstatus, bij terugkeer naar het land van herkomst aan te tonen een “*reëel risico*” te lopen. Het risico op ernstige schade moet echt en specifiek zijn, en dus werkelijk en niet hypothetisch zoals gesteld in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet (HvJ van 17 februari 2009 (GK), “*Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*”, C-465/07, § 32). Bij arrest van het HvJ van 18 december 2014 (GK), “*M'Bodj t. Belgische Staat*”, C-542/13 (§ 32 en § 36) stelt het HvJ dat het toepassingsgebied van artikel 15, sub b) van de Richtlijn 2011/95/EU niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die onder het toepassingsgebied vallen van artikel 3 van het EVRM zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM).

Zo stelt het Hof dat uit “artikel 15, sub b, van richtlijn 2004/83, volgt duidelijk dat zij alleen van toepassing is op onmenselijke of vernederende behandelingen die een verzoeker in zijn land van herkomst ondergaat. Daaruit volgt dat de Uniewetgever het voordeel van de subsidiaire bescherming heeft willen beperken tot gevallen waarin de betrokkene in zijn land van herkomst aan die behandelingen wordt onderworpen” (punt 33).

2.5.2. De Raad benadrukt de vaste rechtspraak van het EHRM dat mishandeling een minimumniveau van ernst moet bereiken om binnen het toepassingsgebied van artikel 3 van het EVRM te vallen en dat de beoordeling hiervan relatief is en afhangt van de omstandigheden van de zaak (EHRM van 23 maart 2016, nr. 43611/11, “F.G. e.a. / Sweden”, §§ 111-112). In het arrest van het EHRM van 26 augustus 2016, nr. 59166/12, “J.K. e.a. / Sweden”, §§ 79-81 bevestigt het Hof deze algemene principes inzake artikel 3 (§ 79) zoals uiteengezet in “Saadi v. Italy” ([GC] no. 37201/06, §§ 124-133, ECHR 2008) and, most recently, in “F.G. v. Sweden” ([GC], no. 43611/11, ECHR 2016)”. Het risico moet reëel zijn en er moet aangetoond worden dat de nationale autoriteiten “are not able to obviate the risk by providing appropriate protection” (zie EHRM van 17 juli 2008 nr. 25904/07, “NA. / The United Kingdom”, § 110; EHRM van 20 januari 2009, nr. 32621/06, “F.H. v. Sweden”, § 102; en EHRM van 29 April 1997, nr. 24573/94, “H.L.R. / France”, § 40). Het Hof benadrukt nog dat (§ 80) deze hoge drempel tevens geldt wanneer het gevaar uitgaat van personen of groepen van personen die niet behoren tot nationale autoriteiten. Ten slotte stelt het Hof ook nog dat artikel 3 van het EVRM geen beoordeling uitsluit van een eventuele interne hervestiging (“§ 81 The Court reiterates that Article 3 does not, as such, preclude Contracting States from placing reliance on the existence of an internal flight alternative in their assessment of an individual’s claim that a return to his country of origin would expose him to a real risk of being subjected to treatment proscribed by that provision (see “Salah Sheekh v. the Netherlands”, no. 1948/04, § 141, 11 January 2007; “Chahal v. the United Kingdom”, 15 November 1996, § 98, Reports 1996-V; and “Hilal v. the United Kingdom”, no. 45276/99, §§ 67-68, ECHR 2001-II)”. Het EHRM heeft eveneens geoordeeld dat een eventualiteit van slechte behandelingen wegens een instabiele conjunctuur in een land op zich niet leidt tot een inbreuk op artikel 3 van het EVRM (EHRM 30 oktober 1991, nrs. 13163/87, 13164/87, 13165/87, 13447/87, 13448/87, “Vilvarajah en cons./Verenigd Koninkrijk”, § 111) en dat, wanneer de bronnen waarover het beschikt, een algemene situatie beschrijven, de specifieke beweringen van een verzoekende partij moeten worden gestaafd door andere bewijselementen (EHRM van 4 december 2008, nr. 20113/07, “Y./Rusland”, § 79; EHRM van 28 februari 2008, 37201/06, “Saadi/Italië”, § 131; EHRM van 4 februari 2005, nrs. 46827/99 en 46951/99, “Mamatkulov en Askarov/Turkije”, § 73; EHRM van 26 april 2005, nr. 53566/99, “Muslim/Turkije”, § 68).

2.5.3. Verzoekster heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit haar verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.5.4. Waar verzoekster nog tracht aan te tonen dat het algemeen geweld in Nicaragua enerzijds gericht is maar ook dermate willekeurig is dat ze niet kan terugkeren naar haar land, lijkt ze te steunen op artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

2.5.5. Uit de informatie vervat in het administratief dossier blijkt dat er in Nicaragua geen binnenlands of internationaal gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. Uit voorgaande bevindingen kan niet afgeleid worden dat de actuele situatie in Nicaragua beantwoordt aan artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

2.5.6. De Raad meent dat indien in Nicaragua geen gewapend conflict kan worden vastgesteld in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, de hoge graad van geweld tot grote voorzichtigheid noopt. Uit voormelde COI Focus “Nicaragua” van december 2018 blijkt duidelijk dat Nicaragua zich in een diepe socio-politieke crisis bevindt.

2.5.7. Het geciteerde Belgische reisadvies is gericht op toeristen die niet de nationaliteit bezitten van een bepaald land of die niet van een bepaalde regio in dit land afkomstig zijn. Dit reisadvies kan aldus niet zonder meer worden doorgetrokken voor personen, zoals verzoekster, die wel deze nationaliteit hebben en van deze regio afkomstig zijn. Het reisadvies waarnaar verzoekster verwijst, is dan ook irrelevant en geenszins te beschouwen als een richtlijn voor de diensten belast met het onderzoek van verzoeken om internationale bescherming, gezien een reisadvies niet slaat op verzoeksters concrete situatie, doch slechts een algemene strekking heeft en bedoeld is om een algemene situatieschets te geven voor bezoekers van het betrokken land

2.5.8. Verzoekster citeert in haar verzoekschrift uit algemene rapporten, krantenartikelen en reisadviezen. Wat de verwijzingen betreft naar citaten uit algemene rapporten en krantenartikelen blijkt dat deze bronnen betrekking hebben op anti-regeringsprotesten, repressie van opposanten en demonstranten en mensenrechtenschendingen. Deze informatie ligt volledig in de lijn van de informatie weergegeven in het aangehaalde COI Report en de hierboven uiteengezette motivering. De door verzoekster aangebrachte bronnen tonen dan ook niet aan dat voornoemde informatie foutief is of dat deze informatie verkeerd werd geïnterpreteerd, noch dat deze niet langer actueel zou zijn.

2.5.9. Waar verzoekster enkele Spaanstalige krantenartikelen toevoegde aan haar verzoekschrift, stelt de Raad vast dat deze documenten niet vergezeld zijn van een (eensluidend verklaarde) vertaling. Deze documenten wordt dan ook conform artikel 8 van het Procedurereglement Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet in overweging genomen.

2.6. In de mate verzoekster aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in de procedure met volle rechtsmacht beperkt tot het al dan niet erkennen van de hoedanigheid van vluchteling of toekennen van de subsidiaire beschermingsstatus, wat *in casu* ook is gebeurd.

2.7. Verzoekster toont niet aan dat de volle rechtsmacht waarover de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt in het kader van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, niet voldoet aan de vereisten van artikel 13 van het EVRM.

2.8. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.8.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonst.

2.8.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien december tweeduizend negentien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK